

תת"ע 4729/04/15 - מדינת ישראל נגד אורן עלוא אורן עלוא

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4729-04-15 מדינת ישראל נ' אורן עלוא
תיק חיצוני: 30110283162

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אורן עלוא אורן עלוא

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר שניתן ביום 13.5.15.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

המבקש קיבל דוח בגין עבירת פלאפון מיום 21.01.2015, בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

המבקש הגיש בקשה להישפט וכך הגיעה ההליך לפיתחו של בית המשפט.

נטען בבקשה, כי המבקש לא ידע על מועד הדיון ואי ההתייצבות נבעה מכך, שההזמנה נשלחה לכתובת אמו, שם אינו מתגורר מזה עשור.

המבקש טוען כי אף לא קיבל את פסק הדין שניתן בהעדר ולפיכך הקנס הוכפל.

הזמנה לדיון נשלחה לכתובת שמסר המבקש בבקשתו להישפט.

המשיבה צרפה לתגובתה, בין היתר, העתק הבקשה להישפט מיום 13.02.2015 ואישור המסירה של ההזמנה, שחזר בציון "לא נדרש".

בנסיבות קמה חזקת מסירה לפי **תקנה 44א** לתקנות סדר דין פלילי והנטל עבר אל כתפי המבקש להוכיח, כי אי קבלת דבר הדואר לא נבע מהימנעותו לקבלו [**עיין:** רע"פ 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל (2.10.03), ע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.18) וכן **עפ"ת 28662/12-12 קדוש נ. מ', עפ"ת 20229-12-17 דוד חזן נ.**

עמוד 1

מ"י .

המבקש לא עמד בנטל לסתירת החזקה.

על המבקש **החובה על פי חוק** לעדכן כתובת במשרד הפנים, ואם לא עשה כן או לא יכול היה לעשות כן - חייב היה לעקוב אחרי דברי דואר בבית אמו.

כתובתו הרשומה של המבקש **זהה לכתובת שציין בבקשה**, לכן גם אם המבקש אינו מתגורר בבית אימו אך השאיר את כתובתה, ככתובת למסירת מכתבים, חובה עליו להתחקות אחר דברי הדואר בכתובת זו בתדירות ובעקביות.

ברע"פ 2096/07 ד"ר צפורה רייני כוכבי נ' מ"י, הש' א. א. לוי, (1.5.07) נקבע: "מבעליו של כלי רכב אתה מצפה - וזוהי גם חובתו על-פי חוק... - כי ידאג לכך שהכתובת המצויה בידיהם של גורמי התעבורה היא כתובתו האמיתית".

כאשר נהג לא שינה כתובת במשרד הפנים במודע נקבע לגביו בבית המשפט העליון, כי חב **חובה כפולה ומכופלת להתחקות אחר דברי הדואר המגיעים לכתובתו הרשומה** [רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09), רע"פ 1673/15 אלזיאדנה נ' מדינת ישראל (16.6.15)].

המבקש בחר שלא להתייצב לדיון.

הנאשם נשפט בהעדר ביום 13.05.2015 מכוח סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ").

הודעה על גזר הדין נשלחה לכתובת המבקש .

ב 25.6.15 הושארה הודעה ל דבר דואר רשום שלא נדרשה אך בסופו של דבר ההודעה על גזר הדין נמסרה לאימו ביום 14.5.17 , כפי שעולה מאישור המסירה בתיק .

לגופו של ענין, אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

כפירה כללית אין בה כדי לסייע ואינה עולה לדירת הפירוט על פי הפסיקה מה גם שתגובת המבקש לדוח שהיתה "אתה צודק, זה רכב חדש אני מצטער", מהווה סתירה לטענתו בבקשה.

הבקשה הוגשה **בשיהוי ניכר - כמעט 6 שנים לאחר מתן גזר הדין** [לענין שיהוי עיין : רע"פ 8651/13 סקה נ' מדינת ישראל (31.3.14) (הודעת הקנס המקורית חזרה בציון "**לא נדרש**", לא סתר את **חזקת המסירה**, הבקשה הוגשה **בשיהוי של חמישה חודשים**) , עפ"ת 30650-02-10 מרדכי נ' מדינת ישראל (4.4.10), רע"פ 9303/16 אורגל נ' מדינת ישראל (21.12.16), רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.15). בקשה הוגשה בשיהוי של שנה , רע"פ 7018/14 טיטלבאום נ' מדינת ישראל (31.10.14), עפ"ת **36580-03-19** מרים פרידמן נ' מדינת ישראל (1.05.19)].

העונש שנגזר על המבקש הולם את העבירה ונסיבות עושה העבירה, לרבות מדיניות הענישה לגבי נהג שיש לו הרשעה בעבירות דומות. [לענין מדיניות הענישה עיין עפ"ת 66726-07-20, ש' גילת שלו, (23.9.20), עפ"ת 27975-06-19 דן ועקנין נ. מ' , כב' הש' ג. שלו (17.7.19), עפ"ת 20505-12-18 עידן יחזקאל נ. מ' כב' הש' י. צלקובניק (4.2.19)].

אין עיוות דין.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.